

Kız Çocukları Davası:

Hukuksuzluklar ve İnsan Hakları İhlalleri

İstanbul / Ocak 2025

Av. Lale Demirkazan

İstanbul Barosu Üyesi, İnsan Hakları Uzmanı, Eski Yargıç

İçindekiler

<i>Giriş</i>	2
<i>Kronolojik Olaylar</i>	3
<i>Hukuksuzlukların Detaylandırılması</i>	4
Çocukların Gözaltı Sürecinde Yaşadıkları Hukuksuzluklar	4
Suça Sürüklenen Çocuk Sıfatıyla Gözaltına Alınan M.A.	5
Teknik Takip ve Telefon Dinleme	7
Bilgi Notları ve İstihbari Bilgiler	8
Emniyet Aşamasında Sorulan Sorular	9
İddianamenin Hazırlanmasıyla İlgili Hukuksuzluklar	10
Hukukçular ve Avukatların Kriminalize Edilmesi	10
<i>İddianamede Bahsedilen Suçlamalar</i>	12
İddianamede Yer Alan Eylemler	12
İnternet Tabanlı Programlar Kullanımı İddiası	12
Kod Adı Kullanımı İddiası.....	13
Örgüte Eleman Kazandırma İddiası.....	13
Örgüt Evi İddiası	15
Yeniden Yapılanma Suçlaması	15
<i>Sonuç ve Öneriler</i>	17
Sonuç.....	17
Öneriler	17

Kız Çocukları Davası¹: Hukuksuzluklar ve İnsan Hakları İhlalleri

Giriş

7 Mayıs 2024 tarihinde, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla İstanbul Emniyeti Kaçakçılık Şube Müdürlüğü tarafından düzenlenen bir operasyon sonucunda, çoğunluğu üniversite öğrencileri ve onların ebeveynlerinden oluşan 40 kişi gözaltına alınmıştır. Aynı gün, Çocuk Şube Müdürlüğü tarafından gözaltına alınan kişilerin çocukları olan, yaşları 13 ile 17 arasında değişen 15 çocuk da "bilgi alma" amacıyla gözaltına alınmıştır. Bu çocuklar, 16 saatlik gözaltı sürecinin ardından serbest bırakılmış; aralarında 19-25 yaşları arasındaki üniversite öğrencisi genç kızların da bulunduğu diğer 38 şüpheliden 33'ü ise 4 günlük gözaltı süresinin ardından 10 Mayıs 2024 günü tutuklanma talebi ile Nöbetçi Sulh Ceza Hakimliğine sevk edilmiş ve 28'i tutuklanarak cezaevine gönderilmiştir.

10 Haziran 2024 tarihinde, soruşturmayı yürüten savcı tarafından hazırlanan 529 sayfalık iddianame ile 41 kişi hakkında dava açılmıştır. İddianamede, sanıklardan 21'inin tutuklu olduğu belirtilmekte ve sanıkların 37'sinin kadın, 4'ünün erkek olduğu ifade edilmektedir. Savcının temel iddiası, 12 üniversite öğrencisi genç kadının İstanbul'da bulunan 4 farklı evde gönüllü olarak ortaokul ve lise çağındaki çocuklara İngilizce ve dini dersler vermesi ve sosyal aktiviteler düzenlemesini terör faaliyeti olarak nitelendirmektedir.

İddianamede, ayrıca "Avukatlar ve Hukukçular" başlığı altında yapılan değerlendirmeler, hukukçuların mesleki görevlerini icra etmelerinin kriminalize edilmeye çalışıldığını ve bu durumun terör suçlamalarına dayanak yapılma çabasını açıkça ortaya koymaktadır. Bu yaklaşım, savunma hakkının ve mesleki özgürlüklerin ihlali anlamına gelmekte; hukukun üstünlüğü ilkesine açık bir tehdit oluşturmaktadır.

Bu rapor, İstanbul Barosu'na kayıtlı bir avukat ve geçmişte yargıç olarak görev yapmış deneyimli bir hukukçu olan Av. Lale Demirkazan tarafından hazırlanmıştır. Raporun amacı, Kız Çocukları Davası olarak bilinen süreçte yaşanan hukuksuzlukları ve insan hakları ihlallerini detaylı bir şekilde ortaya koyarak, adil yargılama ve hukukun üstünlüğüne katkı sağlamaktır.

¹ https://tr.wikipedia.org/wiki/Kız_Çocukları_Davası

Kronolojik Olaylar

Kız Çocukları Davası kapsamında, soruşturmanın başlatıldığı 19 Aralık 2023 tarihinden, davanın ilk duruşmasının gerçekleştiği 23 Eylül 2024 tarihine kadar geçen süreci kapsayan kronoloji, bu bölümde ayrıntılı olarak sunulmaktadır.

19 Aralık 2023: Kaynağı belli olmayan ve "güvenilir kaynaklardan" geldiği iddia edilen bilgiler doğrultusunda, polis tarafından çoğunluğu üniversite öğrencisi genç kadınlardan oluşan 17 kişi hakkında "terör" soruşturması başlatıldı.

18 Ocak 2024: Herhangi bir somut suç şüphesi ve delil olmamasına rağmen, savcılığın talebi üzerine Sulh Ceza Hakimliği, telefon dinleme ve fiziki takip kararları verdi. Bu kararlarla öğrenciler, çocuklar ve ebeveynleri adım adım takip edilmeye başlandı.

31 Ocak 2024: Savcı, "gecikmesinde sakınca bulunan hal" gerekçesiyle 16 yaşındaki bir kız çocuğunun telefonlarının "silahlı terör örgütü üyeliği" suçlamasıyla dinlenmesine karar verdi.

1 Şubat 2024: Sulh Ceza Hakimliği, 16 yaşındaki bir kız çocuğu hakkında "silahlı terör örgütü üyeliği" suçlamasıyla fiziki takip kararı verdi ve polis çocuğu adım adım izlemeye başladı.

25 Şubat 2024: Polis, 12 yaşındaki bir kız çocuğu hakkında "gecikmesinde sakınca bulunan hal" gerekçesiyle "silahlı terör örgütü üyeliği" suçlamasıyla telefon dinleme ve fiziki takip kararı talep etti.

29 Nisan 2024: 21 Ocak ile 29 Nisan arasında, telefon dinlemeleri ve fiziki takipler sonucu, 117 "terör eylemi" tespit edildiği iddia edildi. Öğrencilerin evlerine giriş çıkışları ve kendi aralarında yaptıkları yasal buluşmalar "terör eylemi" olarak kayıt altına alındı.

6 Mayıs 2024: Savcı, "silahlı terör örgütü üyeliği" suçlamasıyla 16 yaşındaki bir çocuğun gözaltına alınmasına ve 12-17 yaş arası 16 çocuğun "temin edilerek" emniyete götürülmesine karar verdi. Aynı gün, çoğunluğu üniversite öğrencisi genç kadınlardan oluşan 38 kişinin gözaltına alınması talimatı verildi.

7 Mayıs 2024: Sabah 5:30'da polis baskınlarıyla 15 çocuk ve 38 yetişkin gözaltına alındı, evlerinde arama yapıldı. Çocuklara "bilgi alma" amacıyla emniyete götürüldükleri belirtilmesine rağmen zorla gözaltına alınıp suçlu muamelesi yapıldı. Adli muayene raporu alınan çocuklar, yakınlarına haber verme tutanaklarına "şüpheli" olarak imza attırıldı. Avukat ve aileleriyle görüştürülmediler ve birbirleriyle iletişim kurmaları dahi engellendi.

10 Mayıs 2024: Savcı, gözaltına alınanlardan 33 kişiyi tutuklama talebiyle Sulh Ceza Hakimliği'ne sevk etti. 28 kişi, "silahlı terör örgütü üyeliği" suçlamasıyla tutuklandı. Tutuklananların 10'u, 19-25 yaş arası üniversite öğrencileriydi ve sınav haftasındaydılar. Ayrıca aynı aileden anne ve kızları ile hasta olan kişiler de tutuklandı.

14 Mayıs 2024: Gözaltına alınan 16 ve 17 yaşındaki iki kız çocuğu, yaşadıklarını medyaya verdikleri röportajlarda detaylı bir şekilde anlattılar.²

10 Haziran 2024: Savcı, 37'si kadın 41 sanık hakkında hazırladığı 529 sayfalık iddianameyi İstanbul 24. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sundu. İddianamenin 418 sayfası, telefon dinlemeleri ve fiziki takipler sonucu elde edilen 117 "terör eylemine" ayrılmıştı. Savcı, öğrencilerin İngilizce ve dini dersler vermesi, bowling oynaması ve yardım kolisi dağıtmasını "terör eylemi" olarak nitelendirdi.

8 Temmuz 2024: İstanbul 24. Ağır Ceza Mahkemesi tensip zaptını düzenledi ve duruşma tarihini 23-27 Eylül olarak belirledi. Mahkeme, ebeveynler aleyhine ifade vermeleri için 15 çocuğun duruşma günü polis tarafından hazır edilmesine karar verdi.

23 Eylül 2024: İstanbul 24. Ağır Ceza Mahkemesi'nde ilk duruşma gerçekleştirildi.

Hukuksuzlukların Detaylandırılması

Çocukların Gözaltı Sürecinde Yaşadıkları Hukuksuzluklar

7 Mayıs 2024 tarihinde, Çocuk Şube Müdürlüğü tarafından yaşları 13 ile 17 arasında değişen 14 çocuk "bilgi alma" amacıyla, 16 yaşındaki bir çocuk ise "şüpheli" sıfatıyla gözaltına alınmıştır. Savcılık tarafından çocukların 'temin edilmeleri' için sabah saat 5:00'te evlerine operasyon düzenlenerek zorla götürülmeleri talimatı verilmiştir. (Ek:1 Savcılık Talimatı) Kolluk görevlileri, talimat doğrultusunda çocukları "muhafaza altına almış" ve bu işlem sırasında çocuklara suçlu muamelesi yapılmıştır. (Ek:2 Muhafaza Altına Alma Tutanakları)

Çocuklar, suçlu gibi hastaneye götürülerek adli muayeneye tabi tutulmuş, kardeş olan çocuklar farklı hastanelere götürülerek birbirlerini görmelerine izin verilmemiştir. Bu durum, çocukların ruhsal travmalarının derinleşmesine neden olmuştur. (Ek:3 Adli Muayene Raporları) Polisler tarafından muhafaza altına alınan çocuklarla ilgili yakınlarına haber verme tutanağı

² <https://bianet.org/haber/uskudar-cocuk-subede-16-saatlik-gozalti-psikolojik-baski-ve-avukatsiz-sorgu-295218>

düzenlenmiş ve tutanakta çocuklara şüpheli olarak imza attırılmıştır. (Ek:4 Haber Verme Tutanakları) Gözaltında çocuklara "Siz içerde göreceksiniz, size kan kusturacaklar" gibi tehditlerde bulunulmuş, bu ifadeler çocukların bedensel ve ruhsal yönden ciddi bir travma yaşamasına neden olmuştur. (Ek:5 Bianet.org Haber)

Polis merkezine getirilen çocuklar, aileleri ve avukatlarıyla görüştürülmemiş; ailelerin çocuklarıyla iletişim kurma çabaları reddedilmiştir. Çocuk Koruma Kanunu ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nda düzenlenen tanık sıfatıyla ifade alma prosedürleri hiçe sayılmış; çocuklar avukatsız ifadeye zorlanmıştır. (Ek:6 Avukatla Görüştürmeme Talimatı) Çocukların ifadeleri sırasında teknik takip verilerine dayanılarak günlük faaliyetlerine ilişkin sorular sorulmuş ve "korkak, yalancı, yalan söylüyorsun" gibi aşağılayıcı ifadeler kullanılmıştır. (Ek:7 İfade Tutanakları)

Sosyal çalışma görevlilerinin çocuklara destek sağlama yükümlülüklerini yerine getirmediği, hatta bazı tutanaklarda aynı anda birden fazla ifade alma işlemine katıldıkları görülmüştür. (Ek:8 Sosyal Çalışma Görevlisi Tutanakları) Çocuklar ifadeleri sona erdikten sonra bile saat 21:45'e kadar polis merkezinde zorla tutulmuş ve aç bırakılmıştır. Ailelerin yemek getirme talepleri de reddedilmiştir. (Ek:9 Teslim Tutanağı)

Soruşturma aşamasında ifadeleri alınan çocuklar dava aşamasında mahkeme tarafından polis zoruyla ifadeye çağırılmıştır. Çocukların tanık olarak zorla ifadeye çağrılmalarının hukuken doğru olmadığına yönelik mahkemeye yapılan itiraz dikkate alınmamıştır. (Ek:10 Ara Karardan Dönülmesi Talebi)

Sanıklardan Aysu Öztaş Bayram adına 16 ve 17 yaşındaki kızlarının yaşadığı işkence iddialarıyla ilgili Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunuldu ancak bugüne kadar bir gelişme olmadı. (Ek:11 İşkence Şikayet Dilekçesi)

Sonuç olarak, çocuklar maruz kaldıkları muamele nedeniyle Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 3. maddesi ve Türk Ceza Kanunu'nun 94. maddesinde düzenlenen işkence yasağı güvencelerinden yoksun bırakılmışlardır. Uygulanan fiziksel ve psikolojik baskılar, çocukların bedensel ve ruhsal sağlıklarına ciddi zarar vermiş, kalıcı travmalara yol açmıştır.

Suçta Sürüklenen Çocuk Sıfatıyla Gözaltına Alınan M.A.

Suçta sürüklenen çocuk sıfatıyla hakkında soruşturma yürütülen 2008 doğumlu M.A., 7 Mayıs 2024 günü, 2011 doğumlu kardeşi E.A. ve annesi K. A. ile birlikte evinden gözaltına alınmıştır. 16 yaşındaki M.A. hakkında soruşturmada hem telefon dinleme hem de fiziki takip tedbirinin uygulanmıştır.

16 yaşındaki M.A. hakkında silahlı terör örgütü kurma, yönetme ve üye olma suçu gerekçesi ile İstanbul 9. Sulh Ceza Hakimliğinden 1 Şubat 2024 tarihinde CMK madde 135 kapsamında 2 ay süreyle telefon dinleme kararı alınmış ve bu karar 26 Mart ve 30 Nisan tarihlerinde birer ay süreyle iki kez uzatılmıştır.

Yine M.A. hakkında silahlı terör örgütü kurma, yönetme ve üye olma suçu gerekçesi ile İstanbul 9. Sulh Ceza Hakimliğinden 1 Şubat 2024 tarihinde CMK madde 140 kapsamında 20 gün süreyle teknik izleme (fiziki takip) kararı alınmış ve bu karar 21 Şubat, 28 Şubat, 5 Mart, 12 Mart ve 19 Mart tarihlerinde birer hafta süreyle 4 kez uzatılmıştır.

Dolayısıyla 16 yaşındaki lise öğrencisi M.A. silahlı terör örgütü kurma, yönetme ve üye olma suçlamasıyla 4 ay telefon dinleme yaklaşık 2 ay da fiziki takibe maruz kalmıştır.

7 Mayıs 2024 günü saat sabah altı sıralarında gözaltına alınan M.A., avukatı ile ancak 22:15'te görüşebilmiş ve görüşme sadece 14 dakika sürmüş ve yaklaşık 16 saat avukat desteğinden mahrum kalmıştır.

M.A., 9 Mayıs'a kadar 3 gün boyunca polis merkezinde gözaltında tutulmuştur. 9 Mayıs günü savcı tarafından ifadesi alınmıştır. Aynı gün savcılık tarafından adli kontrol talebiyle İstanbul 4.Sulh Ceza Hakimliğine sevk edilen M.A. hakkında TCK madde 314/2 kapsamında silahlı terör örgütüne üye olma gerekçesi ile yurtdışına çıkmamak şeklinde adli kontrol kararı verilmiştir.

M.A. hakkındaki iddialar ilk olarak ebeveynlerinin Gülen hareketi ile iddia edilen ilişkisine dayanmaktadır. Polis tarafından hazırlanan 'Hedef SSÇ M.A: İsimli Şahıs Hakkında Tanzim Edilen Rapor'a göre kendisi hakkında bir bilgi bulunmamakta ancak;

- Babasının Bank Asya'da bulunan hesabında bakiye artışı bulunduğu,
- Babasının 667 sayılı KHK kapsamında kapatılan Pak Eğitim İş sendikasında üye kaydının bulunduğu,
- Annesinin 667 sayılı KHK kapsamında kapatılan Ahenk Uluslararası Öğrenci Derneğinde kurucu kaydının bulunduğu şeklinde tamamı yasal olan faaliyetlere atıflar yer almaktadır.

15 Temmuz 2016 tarihli darbe girişimi sırasında ve OHAL ilan edildiğinde 8 yaşında olan M.A. hakkında, polis tarafından 2024 yılında yapılan araştırma, M.A.'nın yüzbinlerce yetişkin hakkında yürütölen siyasi soruşturmalar ile aynı kriterlere göre araştırıldığını ortaya koymaktadır. Polis tarafından tanzim edilen 2 Mayıs 2024 tarihli tutanağı göre ([Ek-12 Araştırma Raporu](#)) M.A.'nın;

- Gülen hareketine yönelik yürütölen soruşturmalarda adının geçip geçmediğı,
- Soruşturma geçiren kişiler ile şirket ortaklığının olup olmadığı,

- 2013-2014 yıllarında (yani M.A. henüz 5-6 yaşındayken) Bank Asya'da hesap artışının olup olmadığı,
- TEM Daire Başkanlığına ait 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında işlem yapılan kişiler listesinde isminin yer alıp almadığı,
- KHK'lar ile kapatılan dernek sendika vs üyeliğinin olup olmadığı,
- KHK ile ihraç edilenler arasında olup olmadığı,
- Bylock kullanıcısı olup olmadığı, Bylock yazışmalarında isminin geçip geçmediği
- Gülen hareketi ile ilişkili şirketlerde SGK kaydının olup olmadığı,
- Gizli tanıkların ifadelerinde adının geçip geçmediği,

konularında araştırma yapılmıştır.

M.A.'nın hakkındaki soruşturma yaşının küçük olması nedeniyle yasa gereği ayrılmış ve savcılık tarafından Çocuk Mahkemesinde terör örgütü üyeliği suçlamasıyla dava açılmıştır.

Teknik Takip ve Telefon Dinleme

Soruşturma, İstanbul Emniyeti Kaçakçılık Şube Müdürlüğü'nün 19 Aralık 2023 tarihli yazısı ile başlatılmıştır. Yazıda, "güncel talebe yapılanması" adı altında bir yapılanmadan bahsedilmekte ve "Beylikdüzü Bayan Talebe Yapılanması" isimli bir oluşumun varlığı ileri sürülmektedir. Teyide muhtaç bilgilere dayanılarak belirlenen 17 kişi hakkında yapılacak işlemler için savcılıktan talimat talep edilmiştir. Savcılık bu yazı üzerine soruşturmayı başlatmış ve CMK'nın 135. ve 140. maddeleri kapsamında işlem yapılması talimatı vermiştir.

18 Ocak 2024 tarihinde, İstanbul 3. Sulh Ceza Hakimliği tarafından verilen kararla telefon dinleme ve teknik takip tedbirleri uygulanmaya başlanmış; 30 Nisan 2024 tarihinde ise İstanbul 9. Sulh Ceza Hakimliği tarafından bu tedbirlere son verilmiştir. Ancak, tedbir süresi sona ermeden önce savcılık tarafından gözaltı kararı verilmiş ve ilgili kişiler gözaltına alınmıştır.

Soruşturma sürecinde, yaklaşık 3 ay boyunca toplamda 61 karar alınmıştır: 41 karar teknik takip, 20 karar ise telefon dinleme için verilmiştir. Bu süreçte, 16 yaşında bir kız çocuğu dahil toplam 57 kişi dinlenmiş ve teknik takibe tabi tutulmuştur. Dosyada dikkat çeken bir diğer bilgi, 12 yaşındaki bir kız çocuğu hakkında da CMK'nın 135. ve 140. maddeleri kapsamında tedbir kararı talep edilmiş olmasıdır. Yaş itibarıyla cezai ehliyeti bulunmayan 12 yaşındaki kız çocuğu hakkında telefon dinleme ve teknik takip uygulanması talebinde bulunulması soruşturma aşamasında hukuki standartlara uyulmadığını düşündürmektedir. (Ek:13 Teknik Takip Talebi)

Telefon dinleme kararları kapsamında, bireyler arasındaki ailevi nitelikteki özel konuşmaların kaydedildiği görülmüştür. Teknik takip kapsamında, konutlar izlenmiş ve konutlara ait kamera kayıtları dosyaya delil olarak sunulmuştur. Ancak, yasal düzenlemeler uyarınca konutlar ve konut kapsamında değerlendirilen yerlere gizli soruşturmacıların ya da teknik araçların girişiyle

yapılan kayıtların delil olarak kullanılması mümkün değildir. Aynı şekilde, sitelere ait güvenlik kamera kayıtlarının da delil olarak dosyaya eklenmesi, hukuka uygunluk tartışmalarını beraberinde getirmektedir.

Tedbirlere neden başvurulduğu, bu tedbirlerin uygulanması sonucunda hangi delillere ulaşıldığı ve uzatma kararlarının gerekçeleri gibi hususlar kararlarda açık bir şekilde belirtilmemiştir. Genel ifadelerle gerekçelendirilen bu süreç, uygulanan tedbirlerin hukuki dayanaklarının yetersiz olduğunu ortaya koymaktadır. Hukuka aykırı şekilde elde edilen delillerin, suç unsuru taşısa dahi yargılama sürecinde kullanılmaması gerektiği açıktır.

Bilgi Notları ve İstihbari Bilgiler

İddianamede, emniyet birimlerinden gelen bilgi notları ve istihbari bilgiler delil olarak sunulmuş ve çeşitli sayfalarda yer almıştır. Bu bilgi notlarının bazıları şunlardır:

- [EGM TEM Dairesi Başkanlığı'ndan gelen bilgi iletimi notları](#): Örneğin, 10.09.2020 tarihli ve 2020091014004028309 sayılı yazı, 16.09.2021 tarihli 2021091614362173031 sayılı yazı.
- [Terörle Mücadele Daire Başkanlığı'ndan gelen bilgi notları](#): Örneğin, 25.04.2018 tarihli ve 2018042520580429745 sayılı yazı, 11.06.2021 tarihli ve 2021061116355497303 sayılı yazı.
- [Genel istihbari bilgiler](#): "Güvenilir kaynaklardan alınan teyide muhtaç istihbari veriler" şeklinde ifade edilen ve 41. sayfada sunulan bilgiler.

Bu bilgi notları ve raporlar, iddianamenin büyük bir bölümünü oluşturmakta ve toplamda 13 bilgi notu ile bir istihbari rapor delil olarak gösterilmektedir.

Öncelikle, iddianamede yer alan bilgi notları ve istihbari verilerin kaynağı açıkça belirtilmemiş, bu belgelerin kim tarafından ve nasıl hazırlandığı, içindeki bilgilerin hangi yöntemlerle elde edildiği ve bu bilgilerin doğruluğunun nasıl tespit edildiğine dair net bir bilgi verilmemiştir.

Genel olarak TEM Daire Başkanlığının kaynak olarak belirtilmiş olması belgelerin kimin tarafından hazırlandığını göstermemektedir. Kaynağın belirsizliği, belgenin objektifliğini ve tarafsızlığını değerlendirmemizi engellemekte, delil olarak sunulan bu belgelerin, güvenilir bir kaynaktan gelmediği veya taraflı bir şekilde hazırlandığı endişesi doğmaktadır.

Ayrıca, bu belgelerin nasıl bir süreçle ve hangi usullerle hazırlandığı da açıklanmamıştır. Özellikle, bilgi notlarının ve istihbari raporların hazırlanmasında izlenen prosedürlerin belirsiz olması, bu belgelerin doğruluğunu ve güvenilirliğini ciddi şekilde sorgulanır hale getirmektedir.

Belgelerin içeriğinin doğru olup olmadığına dair de herhangi bir bağımsız doğrulama mekanizması veya üçüncü taraf teyidi bulunmamaktadır. Bu durumda, iddianamede delil

olarak gösterilen bu belgelerin içeriği hakkında yapılan iddiaların gerçeği ne kadar yansıttığı konusunda ciddi endişeler doğmaktadır.

Sanıkların, delillerin kaynağı ve güvenilirliği hakkında bilgi sahibi olmadan, bu delillere karşı yeterli bir savunma geliştirmesi mümkün değildir. Savunma hakkının etkin bir şekilde kullanılabilmesi için, delillerin kaynağının ve elde edilme yöntemlerinin açıkça belirtilmesi gerekir.

Ayrıca, sanıkların ve avukatlarının, kendilerine karşı kullanılan delillere tam ve eksiksiz erişim hakkı vardır. Ancak, iddianamede sunulan belirsiz ve usulsüz olarak toplanan bu delillere savunma tarafının erişimi bulunmamaktadır. Bunun yanında iddianamede yer alan bilgi notlarıyla dosya sanıklarının doğrudan ya da dolaylı olarak bir irtibatları da bulunmamaktadır.

Kimin tarafından, hangi usullerle ve ne şekilde hazırlandığı ve elde edildiği net olmayan ve savunma tarafı ile paylaşılmayan bu tür belgelerin delil olarak kabul edilmesi, başta adil yargılanma hakkı olmak üzere hukukun temel prensiplerine aykırıdır.

Emniyet Aşamasında Sorulan Sorular

7 Mayıs sabahı gözaltına alınan zanlılar, emniyete götürülmüş ve 2 gün boyunca tutulduktan sonra, 9 Mayıs tarihinde ifade alma işlemi başlamış ve gece yarısına kadar devam etmiştir.

İfade sırasında şüphelilere yorum soruları, ticari faaliyetlerle ilgili sorular, sosyal çevreyle ilgili sorular ve yapılan takip ile telefon görüşmelerine dayalı sorular sorulmuştur.

- 2014 yılında kapatıldığı belirtilen ByLock isimli programı kullanıp kullanmadığı,
- 2015 yılında kapatılan bir bankada hesabının olup olmadığı,
- 2016 yılında kapatılan Zaman gazetesine abone olup olmadığı soruları yöneltilmiştir. Şüphelilerin çoğunluğu belirtilen tarihlerde çocuk yaşında kişilerdir.
- Ayrıca 15 Temmuz darbe girişimi sırasında nerede oldukları ve bu dönemde suç işleyen kişilerden tanıdıklarının olup olmadığı da sorulmuştur.

Diğer sorular ise yorum soruları, ticari faaliyet soruları, sosyal çevreyle ilgili sorular ve yapılan takiple ilgili sorular şeklindedir. Şüphelilerin hiçbirisine Anayasal Düzeni yıkmak suçlaması kapsamında bir soru yöneltilmemiştir. Terör suçlamasına dayanak yapılacak bir eylem gösterilerek açıklama istenmemiştir. Soruların tamamı yasal faaliyetlerden ve suç unsuru taşımayan eylemlerden oluşmaktadır. Bu durum, soruşturmanın hukuki dayanaklarını sorgulanır hale getirmektedir.

İddianamenin Hazırlanmasıyla İlgili Hukuksuzluklar

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan 529 sayfalık iddianame hem yapısal hem de içeriksel açıdan ciddi hukuki sorunlar barındırmaktadır. (Ek:14 İddianame İçindekiler) Oysa bir iddianame, suçlamaların hukuki dayanaklarını, delillerin analizini ve sanıkların savunma haklarına yönelik değerlendirmeleri içermesi gereken bir belgedir. Ancak, bu iddianame büyük ölçüde emniyet raporlarının tekrarı niteliğindedir.

İddianamenin 418 sayfası, telefon dinleme ve teknik takip sonucu hazırlanan raporların olduğu gibi kopyalanmasıyla oluşturulmuştur. Bu tür belgelerin yalnızca özeti ve hukuki analizi yer alması gerekirken, hiçbir değerlendirmeye tabi tutulmadan doğrudan aktarılmıştır. Aynı şekilde, iddianamenin ilk 40 sayfasında yer alan emniyet bilgi notları da kaynağı belirsiz ve doğruluğu teyit edilmemiş verilere dayanmaktadır. Bu bilgi notlarının hukuki bir analiz yapılmaksızın iddianameye eklenmesi, delillerin güvenilirliği ve geçerliliği konusunda ciddi endişeler yaratmaktadır.

Savcılık tarafından hazırlanan bir iddianamenin, suçlamaları destekleyen somut delillerin analizini ve hukuki dayanaklarını içermesi beklenir. Ancak, mevcut iddianame büyük ölçüde teknik detaylarla doldurulmuş, hukuki analiz ve somut suçlamalar açısından yetersiz kalmıştır. Delillerin, isnat edilen suçları nasıl oluşturduğuna dair bir değerlendirme bulunmamakta, bu durum iddianamenin temel işlevini yerine getirmediğini göstermektedir.

Bu eksiklikler, hukuk devleti ilkelerine ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 170. maddesi kapsamında iddianameye yüklenen işlevlere açıkça aykırıdır.

Hukukçular ve Avukatların Kriminalize Edilmesi

İddianamede yer alan değerlendirmeler, terör suçlamasının kötüye kullanımını açıkça gözler önüne sermektedir. Özellikle iddianamenin 13. ve 14. sayfalarında yer alan "Hukukçular" ve "Avukatlar" başlıkları altındaki ifadeler, hukuki işlemlerin nasıl kriminalize edildiğini göstermesi açısından dikkat çekicidir.

İddianamenin 13. Sayfasında hukukçularla ilgili yapılan değerlendirmeler;

Hukukçular

Cezaevinde bulunan hâkim, savcı, avukatlardan oluşmaktadır.

Hukukçular; Örgüt mensuplarını diri tutmak ve itirafçılığı önlemek için, cezaevinde bulunan örgüt mensuplarını çıkınca yüklü miktarda para alacaklarına inandırmak, davaların AİHM'den döneceğini, itirafçı olup suçu kabul edenlerin tazminat alamayacaklarını söyleyerek kandırmak ve bu sayede itirafçılığı ve dağılmayı önlemek, tahliye olanların eski işlerine geri döneceklerine inandırmak, hukuki yönden nasıl savunma yapmaları gerektiğini öğretmekle görevli örgüt mensuplarıdır.

İddianamenin 14. Sayfasında avukatlarla ilgili yapılan değerlendirmeler;

Avukatlar

Örgütün cezaevlerinde bulunan tutuklu veya hükümlü mensupları arasında veya dışarıdan örgüt mensuplarının tuttuğu avukatlar arasında görevlendirilmektedirler.

Avukatların görevleri;

Haber götürüp getirmek,

Hukuki ve psikolojik destek sağlamak,

Örgüt mensuplarını tazminat alacaklarına, işlerine geri döneceklerine inandırmak,

İddianamede, hukuka aykırı suçlamalarla cezaevine konulan hakim, savcı ve avukatların, cezaevinde kaldıkları süre boyunca diğer tutuklulara verdikleri hukuki ve psikolojik desteğin "terör faaliyeti" olarak nitelendirildiği görülmektedir. Bu çerçevede, hukukçuların cezaevindeki diğer tutuklularla yaptıkları görüşmeler ve sağladıkları hukuki destek suç unsuru olarak gösterilmiştir.

Örneğin, hukukçuların Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nden (AİHM) davaların lehlerine dönebileceğini, tahliye olduktan sonra işlerine geri dönebileceklerini ve tazminat alabileceklerini söylemeleri, "örgüt mensuplarını diri tutma" amacıyla yapılan bir faaliyet olarak değerlendirilmiştir. Bu tür iddialar, hukuki yardım ve savunma hakkını kullanma çabalarını kriminalize etmekte ve hukukun üstünlüğü ilkesine zarar vermektedir.

Savunma hakkının kutsallığı ve hukuki destek sağlama görevi, hukuk devletinin temel taşlarıdır. Ancak, bu iddialarla hukukçuların mesleklerini icra etmeleri, meşru savunma çabaları ve hukuki danışmanlık faaliyetleri suç unsuru olarak gösterilmiş, savunma hakkı açıkça ihlal edilmiştir.

İddianamede Bahsedilen Suçlamalar

İddianamede Yer Alan Eylemler

İddianamede, telefon dinleme ve teknik takip sonucunda elde edilen veriler "117 terör eylemi" başlığı altında sıralanmıştır. Ancak bu eylemler, suç teşkil etmeyen sıradan sosyal ve eğitimsel etkinliklerden ibarettir. Özetle, iddianamedeki eylemler şu şekilde sınıflandırılabilir:

- Şüphelilerin evlere giriş çıkışlarının kayda alınması (34 eylem),
- Şüphelilerin kamp veya program gibi dini ve sosyal etkinlikler düzenlemesi (22 eylem),
- Şüphelilerin birbirleriyle yaptıkları telefon görüşmelerinin kayda alınması (22 eylem),
- Şüphelilerin birlikteliklerini ispat etmek için teknik takip kayda alınması (18 eylem),
- Şüphelilerin planladıkları yurtdışı gezisi ile ilgili görüşmeleri (7 eylem),
- Şüphelilerin birbirleriyle buluşmalarının kayda alınması (6 eylem),
- Şüphelilerin kaldıkları evlerin kiralarını ödemeleri (5 eylem),
- Şüphelilerin birbirlerine gıda yardımı yapmalarının kayda alınması (2 eylem). (Ek:15 Eylemlerde yer alan suçlamalar)

Bu eylemler, sıradan sosyal hayatın bir parçası olup, hiçbir şekilde bir terör örgütü faaliyeti olarak değerlendirilemez. Öğrencilerin buluşmaları, kamp veya eğitim programları düzenlemeleri, sosyal etkinliklerde bulunmaları (örneğin bowling oynamak gibi), ev kiralarını ödemeleri, gıda yardımı yapmaları veya yurtdışı gezileri planlamaları tamamen yasal sınırlar içindedir.

İddianamede bu faaliyetlerin örgütsel bir eylem olarak nitelendirilmesi hukuki dayanaktan yoksundur. Yargıtay'ın yerleşik içtihatlarına göre, bir eylemin örgütsel faaliyetten sayılabilmesi için somut ve suç teşkil eden bir nitelik taşıması gerekmektedir. Ancak burada söz konusu olan eylemler, tamamen yasal ve gündelik sosyal faaliyetlerdir. Bu tür faaliyetlerin "terör eylemi" olarak nitelendirilmesi, hukuki ve fiili gerçeklikten uzaktır.

İnternet Tabanlı Programlar Kullanımı İddiası

İddianamede öne sürülen iddialardan biri, şüphelilerin "normal" iletişim yöntemlerini kullanmaması ve internet tabanlı programlar aracılığıyla iletişim kurmasıdır. Ancak bu iddia, belirsizlikler ve mantık hataları içermektedir. İddianamede, hangi iletişim yöntemlerinin "normal" kabul edilmediği açıkça belirtilmemiştir. Ayrıca, bu durumun neden bir suç unsuru teşkil ettiği hukuki dayanaklarla açıklanmamıştır.

Bugün teknoloji, bireylerin iletişim alışkanlıklarını değiştirmiştir. İnternet tabanlı iletişim araçları (örneğin, WhatsApp, Telegram, Signal, Instagram, Google Meet vb.) milyonlarca insan

tarafından kullanılmakta ve çağdaş iletişim normlarının bir parçası haline gelmiştir. Bu programların kullanımı, teknolojinin sunduğu kolaylıklar nedeniyle bireysel bir tercih olup, herhangi bir yasadışı faaliyetin göstergesi değildir.

Eğer internet tabanlı programların kullanımı bir suç unsuru olarak değerlendirilecekse, bu durum milyonlarca insanı kapsayan geniş bir kitleyi suçlu ilan etmek anlamına gelir. Teknolojinin sunduğu araçları tercih etmek, bireylerin özgür iradesine dayalı bir seçimdir ve bu tercihin bir "gizli amaç" taşıdığına dair varsayım mantıksızdır.

İddianamede ileri sürülen "normal yollardan iletişim kurmama" ve "internet tabanlı programların gizli amaçlarla kullanılması" iddiaları, günümüzün teknolojik gerçekleri ve bireylerin iletişim alışkanlıkları göz önünde bulundurulduğunda geçerli değildir. Bu iddialar, suçlamaların dayanaklarını zayıflatmakta ve çağdaş iletişim araçlarının kullanımını kriminalize etme riski taşımaktadır.

Kod Adı Kullanımı İddiası

Kod adı kullanımı, sadece terör örgütlerine özgü bir uygulama olmayıp, birçok sosyal ve dijital ortamda anonimlik sağlamak amacıyla kullanılan yaygın bir yöntemdir. Kod adlarının suç unsuru oluşturabilmesi için, bu adların yasa dışı faaliyetlerde somut bir şekilde kullanıldığının tespit edilmesi gerekir. Ancak incelenen iddianamede, sanıklara atfedilen kod adı kullanımı iddiaları, somut delillere dayanmadan, çoğunlukla etkin pişmanlık beyanlarına veya soyut yorumlara dayandırılmıştır.

41 sanıklı iddianamede sadece 6 kişi için söz konusu iddia ileri sürülmüştür. Bunlardan 3'ü söz konusu isimleri ya göbek adları olduğu için ya da kişisel tercih olarak kullandıklarını beyan etmişlerdir. 1 kişi hakkında sadece tek taraflı tanık beyanı mevcuttur. 1 kişi hakkında hiçbir delil yoktur. 2 kişi hakkında ise savunmaları alınmadığı için sadece tek taraflı iddialar vardır.

İddianamede kod adı kullanımı iddialarının somut delillerle desteklenmediği, gerçek bir örgütsel kimlik gizleme amacının bulunmadığı ve bu isimlerin günlük hayatta kullanılan isimler olduğu açıktır. Dolayısıyla, kod adı kullanımına yönelik bu suçlamaların ciddi bir temele dayanmadığı ve sanıklara atfedilen bu iddiaların gerçek örgütsel gizlilik veya yasadışı faaliyetlerle ilişkili olmadığı sonucuna varılmaktadır.

Örgüte Eleman Kazandırma İddiası

İddianamede kurulduğu iddia edilen 'öğrenci yapılanmasının' amacının 'silahlı bir terör örgütüne eleman kazandırma' olduğu öne sürülmektedir. Ancak, iddianamede bu iddiaya dair somut bir tespit yer almamaktadır.

İçişleri Bakanlığı'nın, PKK/KCK Terör Örgütünün Çocukları ve Kadınları İstismarı, başlıklı ve Şubat 2017 tarihli raporuna göre³, PKK, çocukları hem silahlı kadrolarında hem de şehir merkezlerindeki oluşumları vasıtası ile şiddet içerikli sokak eylemlerine katılma, kundaklama yapma, keşif/istihbarat çalışması yapma gibi terör ve suç faaliyetlerinde kullanmaktadır. Rapora göre, PKK gibi bir terör örgütü, çocukları hedef alarak onları terör ve şiddet eylemlerine yönlendirmek, silahlı militan olarak eğitmek gibi net bir amacı taşımaktadır. Bu amaç doğrultusunda, çocuklar yasadışı sokak eylemlerine, saldırılara, barikat kurma, bomba tuzaklama gibi doğrudan şiddet içeren faaliyetlere katılmaya zorlanmaktadırlar. PKK'nın amacı, silahlı mücadele yürütecek militanlar kazanmaktır.

Yargılama konusu olan iddianamede gerçekleştirildiği iddia edilen faaliyetlerde ise, üniversite öğrencisi genç kızların lise ve ortaokul öğrencileriyle ilgilenmesi gibi sosyal etkinliklerden söz edilmektedir. Bu tür eylemler, silahlı bir terör örgütünün eleman kazanma süreçlerinde görülen şiddet içeren faaliyetlerle kıyaslandığında tamamen farklı bir bağlamdadır. Bowling oynama, AVM gezisi yapma, yurtdışı gezisi planlama, dini sohbetler gerçekleştirme gibi sosyal etkinlikler, bir terör örgütüne militan kazandırmak için uygun zeminler değildir, hatta herhangi bir yasa dışı veya şiddet içerikli faaliyet olarak bile değerlendirilemezler.

Din ve eğitim odaklı faaliyetler, her ne kadar iddianamede siyasi konjonktüre göre farklı yorumlansa da, bunlar tamamen eğitim verme ve öğrencileri destekleme temalıdır. Bu tür faaliyetler, toplumların gelişimi için meşru olarak kabul edilen aktiviteler olup, şiddet içeren terör faaliyetleriyle hiçbir şekilde örtüşmez. Dolayısıyla bu aktiviteleri organize edenlerin silahlı bir terör örgütüne eleman temin etmeye çalışmakla suçlanması son derece anlamsız olduğu gibi, bu aktivitelere katılan çocukların da silahlı bir terör örgütünün gelecekteki silahlı militanları olduğu çıkarımını yapmak da son derece mantıksızdır.

Sonuç olarak, iddianamede atfedilen lise ve ortaokul öğrencileriyle ilgilenme gibi eylemler, örgüte eleman kazandırma faaliyetleriyle ilişkilendirilemez. Çünkü bu tür etkinlikler, bir terör örgütüne militan kazandırmak için gereken unsurların hiçbirini taşımamaktadır: ne şiddet vardır ne de yasa dışı bir amaç güdülmektedir. İddia edilen eylemlerin tamamı yasal ve meşru faaliyetlerdir.

³https://www.icisleri.gov.tr/kurumlar/icisleri.gov.tr/lcSite/strateji/deneme/YAYINLAR/İÇERİK/PKK_COÇUK_almanca.pdf

Örgüt Evi İddiası

‘Örgüt evi’ kavramının ne olduğuna dair net bir tanımlama içermeyen iddianamede üniversite öğrencilerinin kaldığı 4 farklı evin örgüt evi olduğu iddiasına yer verilmiştir.

Öncelikle, iddianamede “örgüt evi” olarak tanımlanan bu evler, üniversite öğrencilerinin veya yeni mezun gençlerin yaşadığı sıradan öğrenci evleridir. Türkiye'deki her üniversite şehrinde yaygın olan bu durum, öğrencilerin eğitim süreçleri boyunca bir arada kalıp ders çalıştığı, sosyal etkinlikler düzenlediği mekanlardan ibarettir. Öğrenci evlerinde birlikte yaşamak, eğitim hayatının doğal bir parçası olup, herhangi bir örgütsel faaliyetin varlığına işaret etmemektedir. Bu evlerde dini sohbetler yapılması, sosyal etkinlikler düzenlenmesi ya da ders çalışma gibi faaliyetlerin, bu evlerin ‘örgüt evi’ olarak nitelenmesinin hangi somut bilgiye dayandığı konusunda haklı ve denetlenebilir bir kanıt sunulmamıştır.

Bir mekana örgüt evi denilebilmesi için nelerin olması gerektiğine dair iddianamede somut bir bilgi olmadığı gibi bu konuda kaynak olarak alınabilecek somut bir veri de bulunmamaktadır. Yargıtay tarafından verilen kararlarda yer alan değerlendirmeler dikkate alınarak bir mekana ‘örgüt evi’ denilebilmesi için bazı kriterlerin olması gerekmektedir ki bu kriterler de bahse konu evler için geçerli değildir.

İddianamede, söz konusu evlerde kalan öğrencilerin örgütsel faaliyet yürüttükleri iddiasına dayalı olarak 117 eylemden bahsedilmektedir. Ancak örgütsel faaliyet olarak gösterilen eylemlerin hiçbirisi örgüt evi olduğu iddia edilen evlerde gerçekleşmemiştir. Örgüt evi olduğu iddia edilen yerlerde örgütsel bir faaliyetin olmadığı bizzat iddianameden anlaşılmakta olup bu durum da suçlamanın mesnetsiz olduğunu göstermektedir.

Yeniden Yapılanma Suçlaması

İddianamede öne sürülen suçlamalardan biri, sanıkların “Beylikdüzü Bayan Talebe Yapılanması” adı altında bir örgüt kurdukları ve terör örgütü üyesi oldukları iddiasıdır. Bu iddia kapsamında üniversite öğrencisi genç kadınlar, lise çağındaki kız çocukları, onların ebeveynleri ve çocuklara öğretmenlik yapan üniversite mezunu kadınların bir araya gelerek bir örgüt oluşturduğu öne sürülmektedir. Ancak, bir yapının terör örgütü olarak nitelendirilebilmesi için belirli hukuki kriterlerin karşılanması gerekmektedir.

1. Suç İşlemek Amacıyla Bir Araya Gelme Kriteri

Suç örgütü, suç işlemek amacıyla bir araya gelmiş bireylerden oluşur. Hukuka uygun sosyal ilişkiler ve faaliyetler, bu tanımın dışında kalır. İddianamede, sanıkların suç işlemek amacıyla bir araya geldiklerine dair somut bir delil bulunmamakta, aksine yapılan faaliyetler, konuşmalar ve organizasyonlar bu tür bir amacı desteklememektedir.

2. Elverişlilik Kriteri

Bir yapının terör örgütü olarak nitelendirilmesi için, belirli bir suçun işlenmesine yönelik insan gücü, araç-gereç ve imkan bakımından yeterli olması gereklidir. İddianame ve emniyet raporlarında, sanıkların hangi suçları işlemek amacıyla bir araya geldiğine dair bir açıklama bulunmamaktadır.

Eğer, anayasal kurumları ele geçirmek gibi bir iddiada bulunuluyorsa, elverişlilik şartının oluşup oluşmadığının bu suç kapsamında irdelenmesi gerekmektedir. Dosya kapsamında, 12 üniversite öğrencisi genç kız, bu öğrencilerle irtibatlı olan üniversite öğrencisi kızlar ve bunların anne babaları ile lise çağındaki kız çocuklarından oluşan bir yapıdan bahsedilmektedir. İddianamede sanıklardan hiçbirisi için ceza kanunu anlamında basit bir suç isnadında bulunulmamış olması bahsedilen yapının suç işleme kabiliyetinin olmadığını göstermektedir. Bu nedenle, elverişlilik şartının gerçekleşmesi mümkün değildir.

3. Terörü Yöntem Olarak Benimseme Kriteri

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'na göre, bir yapının terör örgütü olarak kabul edilebilmesi için cebir ve şiddet yöntemi olarak benimsemiş olması gerekir. Ancak, sanıkların terörü yöntem olarak benimsediklerine dair somut bir delil dosyada yer almamaktadır. Yapılan faaliyetler eğitim, sosyalleşme ve dini bilgilerle sınırlıdır.

4. Cebir ve Şiddet İçeren Eylemler

Terör örgütlerinin temel özelliği, cebir ve şiddet kullanarak toplumu korkutmak ve siyasi amaçlarına ulaşmaya çalışmaktır. İddianamede, sanıklara atfedilen eylemler sıradan sosyal etkinliklerden ibarettir. Dosyada, sanıkların cebir ve şiddet içeren herhangi bir eylem gerçekleştirdiğine dair bir bulgu bulunmamaktadır.

5. Amaçlanan Eylemlerin Niteliği

Terör örgütü olarak nitelendirilebilmek için, yapının Anayasa'da belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini veya devletin birliğini hedef alan bir amaca sahip olması gerekir. Ancak, iddianamede sanıkların bu tür bir amacı olduğuna dair bir tespit veya delil sunulmamıştır. Genel bir suçlama yapılmış ancak somut verilerle desteklenmemiştir.

“Beylikdüzü Bayan Talebe Yapılanması” adı altında bir örgüt kurulduğu iddiası, yukarıdaki kriterler kapsamında değerlendirildiğinde hukuken dayanaksızdır. Sanıkların suç işlemek amacıyla bir araya geldiklerine, cebir ve şiddet içeren eylemler gerçekleştirdiklerine veya anayasal düzeni yıkmayı amaçladıklarına dair hiçbir somut delil bulunmamaktadır. Bu nedenle, söz konusu suçlamalar hukuksuz ve mesnetsizdir.

Sonuç ve Öneriler

Sonuç

Kız Çocukları Davası, hukuki prosedürlerin ihlal edildiği, adil yargılanma hakkının göz ardı edildiği ve insan haklarına aykırı muamelelerin açıkça görüldüğü bir yargı sürecidir. Soruşturma ve yargılama süreçlerinde, ulusal ve uluslararası hukukun temel ilkeleri ihlal edilmiş; delil toplama yöntemlerinden çocukların gözaltı sürecinde yaşadıkları kötü muameleye kadar birçok hukuksuzluk tespit edilmiştir. Özellikle:

Çocukların Gözaltı Süreci: Çocuklar sabaha karşı evlerinden zorla alınmış, avukat ve aileleriyle görüştürülmemiş, baskı ve tehdit altında ifadeleri alınmıştır. Bu süreç, çocuk hakları ve insan onurunu zedelemiştir.

Delil Toplama Yöntemleri: Teknik takip ve telefon dinleme kararlarının hukuka aykırı bir şekilde uygulanması, özel hayatın gizliliğini ihlal etmiş; sosyal faaliyetler suç delili olarak gösterilmiştir.

İddianamenin Yapısı ve İçeriği: İddianame, emniyet raporlarının kopyası niteliğinde olup somut hukuki değerlendirmelerden yoksundur. Hukuki delillendirme ve suçlamaların dayanaklarının açıkça ortaya konulmadığı, özensiz bir belge niteliği taşımaktadır.

Terör Suçlamasının Kötüye Kullanımı: Sıradan sosyal ve eğitimsel faaliyetlerin terör eylemi olarak nitelendirilmesi, hukuk devleti ilkelerine açıkça aykırıdır. Bu dava terör suçlamasının ‘silah’ olarak kullanılarak masum insanların cezalandırılması gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Bu hukuksuzluklar, sadece yargılanan bireylerin haklarını değil, toplumun hukuka ve adalete olan güvenini de ciddi şekilde zedelemiştir.

Öneriler

Hukuki İzleme ve Destek: Barolar, davanın hukuki süreçlerini izlemek için gözlemci avukatlar görevlendirmeli ve yargılamada sanıkların savunma haklarının ihlal edilmemesi için müdahil olmalıdır.

Hukuki Görüş Raporu Hazırlanması: Türkiye Barolar Birliği, bu dava özelinde bir uzman heyet oluşturarak hukuki görüş raporu hazırlamalı ve kamuoyuyla paylaşmalıdır.

Çocuk Hakları İzleme Komisyonu: Baroların Çocuk Hakları Merkezleri, çocukların yaşadığı hak ihlallerini incelemeli, gerekirse uluslararası çocuk hakları örgütlerine başvurmalıdır.

İnsan Hakları Temelli Çalışmalar: Barolar, hukuksuzlukları ve insan hakları ihlallerini ulusal ve uluslararası platformlara taşımalı, özellikle çocuklara yönelik işkence iddialarının takipçisi olmalı.

Yasal düzenleme çalışmaları: Barolar, terör suçlamasının kötüye kullanılmasının önüne geçmek için terörle mücadele yasasının uluslararası standartlara uygun hale getirilmesi için çalışmalar yapmalıdır.

Sonuç Olarak

Barolar, hukukun üstünlüğünün ve insan haklarının korunmasında kilit role sahiptir. Bu nedenle, Kız Çocukları Davası gibi hak ihlallerinin yaşandığı süreçlerde daha aktif bir rol üstlenmeli, adaletin sağlanması için hem ulusal hem de uluslararası düzeyde etkili çalışmalar yapmalıdır.

Baroların hukuki destek ve farkındalık çalışmaları, yalnızca bu davada değil, hukukun üstünlüğünü tehdit eden tüm durumlarda toplumun adalete olan inancını yeniden tesis etme açısından büyük önem taşımaktadır.